

МИШКА И ЕЖЪ.

Единъ земледѣлецъ си посѣялъ нивата съ жито. То поникнало и изкласило голѣми класове съ едри зърна.

Земледѣлецътъ често обикалялъ нивата съ хубавото жито и си думалъ:

— Добро плодородие ми даде Богъ тая година. Сполай му! Дано го запази до жътва.

До синура на нивата си направила гнѣздо една мишка. Тя си навѣдила и много мишчета.

Когато почнало да зрѣе житото, малкитѣ мишчета почнали лакомо да ядатъ. Майка имъ едва смогвала да имъ носи едри хубави класове.

Забѣлѣзаль това земледѣлецътъ и казалъ на ежа:

— Ежко, таралежко, иди въ моята нива тамъ съмъ ти приготвилъ добра трапеза.

Ежътъ отишълъ въ нивата и се скрилъ на кълбо въ бодлитѣ си. Мръкнало се. Крадливата мишка излѣзла за класове.

Спусналъ се ежътъ, сграбилъ я и я сруската съ остритѣ си жбчета.

Слѣдъ това ежътъ намѣрилъ и гнѣздото съ малкитѣ мишлета. Едно по едно, изялъ ги всичкитѣ.

Хубаво се нагостилъ нашиятъ Торлю, но и на земледѣлеца добро направилъ.

